

Hospital, og saa kommer: Alderdomsunderstøttede, Alderdomshjemmet, Fattigvæsenet, Almindeligt Hospital, Sundholm og Sct. Johannes Stiftelse. Disse 14 Institutioner bruger aarlig for 351,386 Kr. 09 Øre Medicin og Forbindstoffer og andet, som fra Hospitalets Side henregnes til Medicin og lignende. Men af hele dette Beløb kan i alt kun 148,500 Kr. 69 Øre betragtes som ren Udgift til Medicin. Naar man altsaa regner, at godt og vel $\frac{1}{3}$ af det samlede Beløb er udgivet til Medicin, bliver Udgifterne til Forbindstoffer, steriliseret Vat og den Slags Ting. ikke smaa Summer. Kommunehospitalet har f. Eks. for Aaret 1911—12 indkøbt Florgaze til Forbinding for ca. 18,000 Kr., Tjærejute, Salicylsyrebat, hygroskopisk Bomuld for 13,000 Kr., som man ser, et ret betydeligt Beløb. Paa disse Hospitaler findes kun to Dispensationsanstalter, een paa Kommunehospitalet og een paa Øresunds Hospitalet, og Udgifterne til Medicin alene til Kommunehospitalet andrager 33,409 Kr. — jeg nævner ikke Ørene — paa Øresunds Hospitalet 10,791 Kr. Men vel at mærke, det er de Beløb, Hospitalerne har betalt for Ingredienserne til Medicinen. Man kan altsaa ikke af disse Tal se, hvad Medicinen vilde have kostet, hvis andre Hospitaler skulde have købt den. Hvad den koster disse, ser man derimod de andre Steder. De to Beløb, jeg nylig nævned, andrager tilsammen 44,200 Kr., altsaa er der indkøbt Medicin paa københavnske Apoteker til københavnske Institutioner for 104,300 Kr. Hvor meget Medicinen under samme Vilkaar vilde have kostet Øresunds Hospitalet og Kommunehospitalet, er jeg ude af Stand til at angive, og naar jeg nævner nogle Tal, er det med det størst mulige Forbehold; jeg har ikke haft Lejlighed til selv at kontrollere deres Rigtighed, men har faaet dem opgivet i Dag her i Salen. Efter Udtalelser af det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen) den 20. Februar 1899 — de findes i Folketings-tidenden Sp. 3438 —, som henviser til Kommunens Beretning for 1883, skal der paa Kommunehospitalet pr. Sygedag og Patient være brugt $8\frac{1}{3}$ Øre til Medicin. Men man erklærer, at hvis den skulde have været indkøbt paa Apotekerne, vilde den have kostet $26\frac{1}{4}$ Øre pr. Sygedag. Det er en lille Avance paa 300 pCt. Om dette ganske stemmer med de faktiske Forhold, ved jeg, som sagt, ikke i Øjeblikket, men det *kan* skaffes oplyst, og det kommende Udvalg kan eventuelt forvisse sig om, hvorvidt en saadan Beregning er foretaget, og om den er imødegaaet fra Apotekernes Side. Er den foretaget og ikke imødegaaet, tror jeg, man vil kunne antage,

at der er tilstrækkelig Sikkerhed for, at Beregningen er saa nogenlunde rigtig for de forløbne Aar.

Naar der nu er Spørgsmaal om en ny Lovgivning paa dette Omraade, synes jeg rigtignok, at det offentlige i sin egen og Befolkningens Interesse maa se lidt alvorligere paa hele dette Forhold, det forekommer mig, at der maa forhandles indgaaende om en Udvidelse af den Ret, Kommunen og Staten allerede til Dels sidder inde med under de bestaaende Forhold. Om det virkelig skal komme til at gaa ud over Apotekerne — ja i Himlens Navn! Vi kan ikke have nogen Forpligtelse overfor Apotekerne mere end overfor enhver anden, de er Loven underkastet ligesom alle andre. Den sølle Skomagermester, som sidder i en Kælder og bagflikker Støvler, maa gaa sin Vej, hvis der ved Siden af ham bliver oprettet et elektrisk Reparationsværksted, Nagel-smeden, Apotekeren og alle andre er underkastet Udviklingens Lov. Hvor beklageligt det end kan være, maa det heles Vel altid gaa forud for den enkeltes. Der er her en Lejlighed, hvor det offentliges Røst maa lyde saa stærkt som muligt og høres, ikke mindst under Hensyn til, at vi netop her i Rigsdagen har i nogen Grad Øje for de sociale Krav, for at de Ulemper, som af fødes af de bestaaende Samfundsforhold, skal afhjælpes, saa vidt det staaar i Offentlighedens Magt. Der gøres opmærksom paa, at disse sociale Love i meget høj Grad af føder Ulemper for Kommunerne. Jeg skal i den Anledning af den Oversigt, jeg omtalte før, anføre enkelte Tal, der viser, hvordan de sociale Udgifter i ikke ringe Grad kommer netop Apotekerne til gode. Der er til alderdomsunderstøttede, altsaa understøttede ude i Byen, ikke paa noget Hospital eller Stiftelse, indkøbt Medicin for ca. 27,000 Kr., til syge under Fattigvæsenet for ca. 16,000 Kr., paa Almindeligt Hospital for ca. 15,000 Kr. og paa Johannes Stiftelsen for ca. 10,000 Kr. Det er ca. 68,000 Kr., der her er Tale om, og man skulde synes, at det, naar Kommunerne maa veje Skilling og Krone for ikke at give for mange Penge ud, var et billigt Krav, at de fik Ret til paa deres Sygehuse, eller hvor de vilde, selv at tilberede den Medicin, de giver syge og fattige. Mod denne Fordring bør der ikke kunne opstilles et Værn for de privilegerede, de private Apoteker.

Man har omtalt en gammel Forordning af 1672, der altsaa netop nu kan fejre 240 Aars Jubilæum, det er en meget ærverdige Alder. Paa Grundlag af denne gamle Forordning har i 240 Aar Apoteker-